

Koloniaal wonen in de Tilburgse binnenstad

Brabant bouwt

door Anna van der Burgt

Architecten moeten tegenwoordig rekening houden met zo veel eisen en verlangens dat de schoonheid er wel eens bij inschiet. Het Brabants Dagblad richt de schijnwerpers op de hedendaagse bouwkunst in Brabant. Vandaag: gelijkvloerse woning in binnenstad van Tilburg.

Midden in Tilburg aan de Pasteurstraat, in de schaduw van Interpolis, staat een nieuw huis dat net doet alsof het er al jaren is. Drie garages zijn ervoor gesloopt, maar de grote bomen aan de tuinkant mochten blijven staan. Voor de passant komt het huis ingekeerd over. Als iemand die heel vriendelijk is maar het achterste van zijn tong niet laat zien. Naast de voordeur wordt je een blik in zijn binnenste gegund, maar daar kom je niet veel verder mee. Het is een terughoudend, mooi en comfortabel gelijkvloers huis. Ontworpen door Tilburger Frans van den Hout in een sober riante stijl. Het richt het zich niet op de buitenwereld maar op de tuin. De niet meer jonge bewoners zijn geestdriftige tuiniers; het huis kijkt dan ook met zo veel mogelijk vensters naar het onderwerp van hun hobby.

Nieuwe plek
De slaapkamer, de keuken en de werkkamer zien allemaal uit op het gevarieerde tuinlandschap, van waaruit je de tegenover liggende huizen kunt zien, waarin de bewoners vroeger woonden en werkten. Ze

• Gelijkvloers, veel licht en brede deuren: ideaal voor geestdriftige tuinliefhebbers.

Foto Beeldveld/Wilfried Scholtes

hebben zich echt genesteld op de nieuwe plek en van twee tuinen een gemaakt. Het idee was een koloniaal sfeertje te creëren, passend bij de in het werkende leven vergaarde exoti-

*Via een 'prominent gat'
contact met de straat*

sche kunst- en gebruiksvoorwerpen. „Pappa is altijd op vakantie”, plachten de kinderen te zeggen. Trofeeën van wereldreizen laten hun geheimzinnigheid nu beschijnen door nuchter Nederlands licht. Van den Hout ging uit van: ge-

lijkvloers, veel licht en brede deuren aan de tuinkant en geslotenheid aan de voorkant, waar een bijzondere entree aandacht vraagt. Daar is wat de architect noemt „een prominent gat” gemaakt om toch contact met de straat te houden. Je kijkt door een grote pui bij de keldertrap niet echt naar binnen maar tegen een muur aan, die museaal aandoet door een streng opgevatte kunstexpositie. Zo is gepoogd de anonimiteit op te heffen. Alle binnenruimten zijn te bereiken vanuit de lange hal, die breder is dan normaal en evenals de andere toegangen vast rekening houdt met mogelijk rolstoelgebruik in de toekomst. Opvallend in het hele huis is de

organisatie van de daglichttoevoer. Door in de hoogte van het plafond te variëren ontstonden bovenlichten in de vorm van spleten, die zelfs op een sombere dag nog redelijk veel licht binnenlaten. Dat is ook nodig in verband met de luifels aan de tuinkant die drie meter uitsteken. Het hele pand staat in de hoek van een L-vormige kavel met een randbebouwing van slaapkamer, bad, entree, hal en werkkamer en in de oksel bevinden zich de keuken, de woonkamer en de bijkeuken. De gastenkamer met eigen sanitair en entree kan, indien nodig als de bewoners hoogbejaard hulp nodig zouden hebben, door een inwonende ver-

zorgster worden gebruikt. De brede gangen, de aangename verschillen in plafondhoogte en het glas tot op de vloer creëren een verrassende ruimte met materialen als leistein,

*Opvallend is de organisatie
van de daglichttoevoer*

marmer en andere natuursteen, die een visuele koelte bewerkstelligen, waarin kleurige en gekke, Zuid-Amerikaanse en Afrikaanse voorwerpen hun warmte kwijt kunnen. Op de veranda zullen schommelstoelen worden opgehangen. Daar kan

dan open en toch beschut worden verbleven. Op koude avonden is de haard nuttig, die zowel naar binnen als naar buiten functioneren. Hiervoor heeft de architect wel wat 'constructieve moeilijkheidjes' geklaard, zoals hij het noemt. Een kolom in de haard vangt de zwaarte van uitstekende delen op. Binnen in de woonkamer zijn enige praalplekjes voor kleine beelden gemaakt, onder meer nissen in de haard. Twee kleuren metselwerk, paarsrood en zandbruin, accentueren de constructie van het bijzondere huis met zijn buiten- en binnenschil en een schijf die elegant van binnen naar buiten doorloopt.